

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/67/2021
Identifikačné číslo spisu: 7219010549
Dátum vydania rozhodnutia: 21.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7219010549.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu na neverejnom zasadnutí konanom 21. septembra 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvineného A. O., zastúpeného obhajkyňou JUDr. Míriam Jáchymovou, advokátkou, Táboorská 36, Košice, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvineného A. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/24/2020 zo 14. apríla 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. O. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II., sp. zn. 0T/72/2019 zo 4.marca 2020, bol obvinený A. O. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v P. pred záhradnou chatkou vo R. Z.. XXXX dňa 15.4.2019 v čase okolo 21:40 hod. sa pod vplyvom alkoholu a s nožom v ruke vyhrážal S.K. slovami „že je kokot, že ho zabije, že ho zajebe, že zajebe aj jeho psov a že už je mŕtvy“, pričom s nožom v ruke pristupoval pomaly k nemu, následne na to poškodený z obavy o svoj život začal ustupovať a z domu privolať hliadku polície, čím takto u poškodeného S.K., nar. XX.X.XXXX, bytom P., R. Z. XXXX vzbudil dôvodnú obavuo jeho život a zdravie, tým že svoje vyhrážky uskutoční, teda inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, pričom uvedený skutok spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou).

Za to mu bol uložený súdom I. stupňa podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku súdu I. stupňa podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 6To/24/2020 zo 14. apríla 2020, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

V tejto trestnej veci podal obvinený dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Vychádzajúc z obsahu dovolania vyplýva, že bolo podané proti rozsudku prvostupňového súdu, ako aj proti vyššie označenému uzneseniu odvolacieho súdu.

V písomnom odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že má za to, že rozhodnutie konajúceho krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu. Poukazuje na skutočnosť, že žiaden zo svedkov uvádzaných v odôvodnení uznesenia (Ing. P., Mgr. P., E. Q., práv. R.) nebol pri údajnom nebezpečnom vyhrázaní priamo fyzicky prítomný. Do pozornosti dovolacieho súdu dáva listinné dôkazy (napr. list adresovaný Krajskému súdu v Košiciach z 03.03.2020, kde poukazuje na skutočnosť, že od roku 2016 suseda - poškodeného E., ktorý sa odsúdenému vyhrážal zabitím sekerou, plne ignoruje a vôbec s ním nerozpráva; ORP - 3161 z roku 2016) či náčrty, ORP-uznesenia, žiadosti, sťažnosti ako aj trestné oznámenia na suseda - poškodeného E. (napr. ORP - 3714 z roku 2016, kde obvinenému práve sused- poškodený E. rozbil a zničil auto zn. Daewo Nexia; písomné vyjadrenie doručené Krajskému súdu v Košiciach dňa 24.03.2020), ktorými dôkazmi sa súd podľa dovolateľa vôbec nezaoberal. Taktiež obvinený poukázal na nezákonnú väzbu od 15.04.2019 (čo bližšie špecifikuje vo svojom proteste-žiadosti došlej krajskému súdu dňa 14.04.2020), ktorá mu privodila stavy úzkosti, depresie, strachu a pociťoval ju ako svoju likvidáciu.

V súlade so zásadou „in dubio pro reo“, ak po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, treba rozhodnúť v prospech obvineného a neuzať ho za vinného (R 22/1966).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolateľ má za to, že rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2 MCdo 4/2009). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

Zopakoval fakt, že vzťahy dovolateľa a jeho suseda, poškodeného E., sú dlhodobou vážne narušené, opakovane nastali v minulosti situácie, keď sa obaja navzájom cítili byť konaním toho druhého vážne ohrození, avšak žiadne kvalifikované dôkazy, ktoré by jednoznačne potvrdzovali priebeh skutkového deja, kladúceho súdom za vinu obvinenému neboli získané. Apelujúc na súdnu prax, uzavrel, že súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch podstatných bodov diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (Rozhodnutie NS SR - R 6/1970). Ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dôkazov ostane pochybnosť o niektorej skutkovej okolnosti, ktorá je dôležitá pre posúdenie zavinenia obvineného, nemožno rozhodnúť v jeho neprospech (Rozhodnutie NS SR - R 56/1994).

Na základe uvedeného dovolateľ navrhol, aby dovolací súd po preskúmaní veci uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/24/2020 zo 14.04.2020 v trestnej veci A. O. nar. XX.XX.XXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorým krajský súd rozhodoval o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 0T/72/2019 z 04.03.2020, v plnom rozsahu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie prerokovanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II Mgr. I., ktorý vo svojom písomnom vyjadrení pod č. k. 1Pv 222/19/88803-104 zo 16.07.2021 uviedol, že skutkový stav v danej veci bol správne zistený vykonaným dokazovaním, a to z výpovede obžalovaného, poškodeného, viacerých svedkov a listinných dôkazov, pričom tento skutkový stav bol správne právne posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Dodal, že v

zmysle § 371 ods.1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku. Preto navrhol vo veci postup podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

K dovolaniu obvineného sa písomne dňa 29.07.2021 vyjadril aj poškodený S.K. a navrhol súdu, aby dovolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ dovolateľ formuloval dovolanie tým spôsobom, že ním napáda aj prvostupňový rozsudok aj uznesenie odvolacieho súdu, dovolací súd zdôrazňuje, že hoci uvedené rozhodnutia (ako na seba naväzujúce) tvoria jednotu, obvinený je oprávnený podať dovolanie len proti právoplatnému druhostupňovému rozhodnutiu, čo vyplýva z § 369 ods. 2 Trestného poriadku.

Dovolanie obvineného preto dovolací súd hodnotil ako podané proti uzneseniu odvolacieho súdu (Krajského súdu v Košiciach) bez ohľadu na to, že dovolateľ de facto konaniu v pôvodnom konaní vytýkal najmä postup súdu I. stupňa spočívajúci v porušení zásady hodnotenia dôkazov in dubio pro reo.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je ako dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (R 120/2012 - I.).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

Hoci obvinený v dovolaní uplatnil dovolacie dôvody uvedené § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, k týmto nepriradil (pod tieto nesubsumoval) konkrétne jeho dovolacie námietky (vytýkané chyby).

Vychádzajúc z obsahu dovolania však najvyšší súd konštatuje, že obvinený sa dovolaním domáhal výlučne revízie skutkových zistení.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd zdôrazňuje, že je viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ku ktorým dospeli súdy v pôvodnom konaní, pretože dovolací súd správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže skúmať a meniť. Tieto skutkové zistenia sú obsiahnuté v rozsudku súdu I. stupňa (v tzv. skutkovej vete výroku o vine výrokovej časti), s ktorými sa ako so správnymi stotožnil aj odvolací súd zamietajúc odvolanie obvineného ako nedôvodné.

Vô vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku odsudzujúceho rozhodnutia môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové. Dovolacie námietky, ktorými obvinený namieta spôsob hodnotenia dôkazov súdmi v pôvodnom konaní, preto nie sú spôsobilé naplniť dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Z pohľadu tohto dovolacieho dôvodu je tak podstatné, že skutkové okolnosti obsiahnuté v opise skutku (tzv. skutkovej vete) rozsudku súdu I. stupňa poskytujú spoľahlivý podklad pre záver o naplnení všetkých zákonných znakov prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pre ktorý bol obvinený v pôvodnom konaní právoplatne odsúdený.

Najvyšší súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

Na podklade vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade dovolaním namietané dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku chybami, ktoré dovolateľ rozhodnutiam súdov v pôvodnom konaní vytýkal, naplnené neboli, preto dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí uznesením odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.